

Nr 438

Av herr Svensson i Vä m. fl., om höjda arvoden till hemvärnsbefäl.

(Lika lydande med motion nr 363 i Första kammaren)

I framställning från hemvärnsstaben (petitaskrivelse för budgetåret 1964/65) har rikshemvärnschefen begärt uppräknig av arvodena till kretshemvärns-, hemvärns- och hemvärnskompanichefer samt nya arvoden till adjutanter hos hemvärnscheferna. Denna framställning blev, vad gällde arvodena, endast delvis bifallen, men vad gällde de nya arvodena icke alls beaktad. Med anledning härav har rikshemvärnschefen i petita till innevarande års riksdag upprepat sina förslag med minskning av de belopp som bifölls av 1964 års riksdag plus i sin helhet de nya arvoden som gällde hemvärnschefernas adjutanter. Arméchefen har tillstyrkt den gjorda framställningen under hänvisning till att de föreslagna arvodesändringarna är angelägna. Framställningarna har icke upptagits i Kungl. Maj:ts proposition till årets riksdag.

Med hänsyn tagen till de ökade arbetsuppgifter som åvilar i åberopade framställningar berört hemvärnsbefäl är det angeläget att dels utgående arvodesersättningar höjes med lägst de av rikshemvärnschefen åskade beloppen, dels ock att adjutanterna erhåller de arvoden som föreslagits.

För alla som något intresserat sig för hemvärdet och dess verksamhet inom totalförsvaret torde det vara klart att hemvärdet fyller en icke betydelselös uppgift, en uppgift som svårligen kan minskas utan troligen måste ökas under nu rådande osäkra förhållanden ute i världen. Med anledning härav är det av vikt att hemvärnsbefälet, som har att vidkännas den tyngsta bördan i arbetet inom hemvärdet, erhåller rimliga ersättningar för sitt arbete. Visserligen är hemvärdet i sin helhet tillkommet under frivilligt åtagande, men det måste besinnas att arbetet i hemvärdet kräver mycken tid, och detta gäller alldeles särskilt det befäl varom nu är fråga. Utan närmare undersökning kan säkerligen med fullt fog göras gällande att en hemvärnsrörelse utan frivilligt åtagande skulle bli mycket mer kostnadskrävande än den nuvarande. De blygsamma ersättningar som nu utgår och som skulle utgå efter bifall till rikshemvärnschefens senaste framställning ter sig ytterst blygsamma i förhållande till de ersättningar som skulle komma att erfordras till befälet i ett obligatoriskt hemvärn.

Med hänvisning till det ovan anförda hemställas,

att riksdagen vid sin behandling av fjärde huvudtiteln,
Armén: Hemvärnets avlöningar, måtte

a) besluta att höjda arvoden må utgå till kretshemvärns-,
hemvärns- och hemvärnskompanichefer samt hemvärnsad-
jutanter i enlighet med rikshemvärnschefens framställning,
samt

b) vidtaga härför erforderlig uppräknig av anslaget
Armén: Hemvärnets avlöningar.

Stockholm den 27 januari 1965

Gustaf Svensson

i Vä

Emil Elmwall

Dag R. Edlund

C.-G. Enskog